

می‌کند. تحمیل این نظم پس از فروپاشی عثمانی و در تقسیم‌بندی کشورهای منطقه با حساسیت بالایی رعایت شده است. به‌گونه‌ای که بسیاری از کشورهای عربی امروز بدون هیچ سبقه‌ی تاریخی، هویت مشترک و توجیه جغرافیایی مرزبندی شده‌اند. اما چنین نظمی به یک نگهبان منطقه‌ای نیز احتیاج داشت و این یکی از اهداف پروژه‌ی اسرائیل است که در لولای سه قاره تشکیل شده است.

از یک سو، رژیم صهیونیستی به علت دکتترین امنیتی و وضع خاص جغرافیایی خود با تشکیل هر دولت-ملتی در منطقه مخالف بوده و از سوی دیگر هر مردمی، هر زمان که تلاش کرده‌اند با نوعی همبستگی ملی، تاریخ و هویت خود را در لحظه خلق کنند، سر جنگ با اسرائیل داشته‌اند. برای مثال مصر، سوریه و اردن، درست هنگامی که در حال ساخت یک نیروی درون‌زای مردمی و نمایش تبلور مردم در یک هیئت سیاسی بوده‌اند، از جنگ با رژیم ناگزیر شده‌اند و در لحظه‌ی همین نبرد نیز هویت ملی قوی‌تری پیدا کرده‌اند. پس مسئله‌ی فلسطین پیش از اینکه بخواهد مسئله‌ی آزادی قدس باشد، در واقع طرحی از فهم ملت‌ها و دولت‌ها از موجودیت خودشان است. اگر بخواهیم از وضع استثنائی کشورهای همچون امارات، کویت و قطر عبور کنیم که با توجه به جمعیت بومی زیر بیست درصد، تقریباً از چیزی به نام ملت محروم هستند، سایر ملل منطقه هر زمان که اراده کرده‌اند مستقل‌تر باشند، اسرائیل ستیزتر بوده‌اند.

هنگامی که ارتش رژیم صهیونیستی تا جنوب بیروت پیشروی کرده بود و فالانژیست‌ها با پشتیبانی کامل آن‌ها، ابزار سرکوب هرگونه جریان اسلامی در لبنان بودند، حتی خوشبین‌ترین افراد نیز تصورشان را نمی‌کردند که لبنان بخواهد در مسیر حفظ تمامیت ارضی یا ادعای استقلال حرکت کند. با ظهور حزب‌الله لبنان و بازپس‌گیری مناطق جنوب لبنان، نوعی نیروی ملی در این کشور شکل گرفت که در تاریخ نوپای آن بی‌سابقه بود. در واقع مقاومت لبنان از سر جنگ با ملت‌زادترین موجودیت و پروژه‌ی منطقه، یک بار از نو ملت لبنان را خلق کرد. در ادامه و با تکامل سیاسی حزب‌الله در فضای داخلی، انطباق مسئولیت این جریان در قبال کشور لبنان با جنگ در برابر اسرائیل روشن‌تر شد. در واقع همان نیرویی که مقاومت لبنان را به سمت نبرد و درگیری با اسرائیل می‌کشاند، طرح استقلال و قدرت درون‌زای ملی را نیز پیگیری می‌کرد. همین مسئولیت است که سبب می‌شود رهبر معظم انقلاب حزب‌الله را برای لبنان مانند دشنه برای ازمیریلدا بداند. در واقع هر انداره که نگهبانی او از مرزهای جنوبی جدی‌تر و واقعی‌تر می‌شود، در همان لحظه دشمنی‌اش با اسرائیل نیز پررنگ‌تر است.

